ECLI:LV:AT:2020:0629.C09020614.5.S
Lieta Nr. C09020614, SKC-32/2020
Civillietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
SPRIEDUMS
Rīgā 2020.gada 29.jūnijā

Senāts šādā sastāvā:
senators referents Aivars Keišs,
senators Intars Bisters,
senators Normunds Salenieks

izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ par zaudējumu atlīdzināšanu sakarā ar /pers. C/ kasācijas sūdzību par Latgales apgabaltiesas 2018.gada 14.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /Nosaukums/ mežniecība 2011.gada 11.aprīlī izsniedza /pers. C/ apliecinājumu Nr. /numurs/ koku ciršanai, ar kuru tika atļauts cirst kokus kopšanas cirtē nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ meža 1.kvartāla 1., 2., 5., 6. un 7.nogabalā.

/pers. C/ un /pers. B/ 2011.gada 1.jūnijā noslēdza cirsmas pirkuma līgumu (turpmāk – pirkuma līgums).

Saskaņā ar pirkuma līgumu atbildētājs par 3000 Ls pārdeva prasītājam ciršanas tiesības nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ meža 1.kvartāla 1., 2., 5., 6. un 7.nogabalā.

Puses, noslēdzot pirkuma līgumu, vienojās, ka nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ mežā krājas kopšanas cirtē tiks nocirsti 400 m^3 kokmateriālu.

[2] /pers. B/ 2014.gada 27.februārī Balvu rajona tiesā iesniedza prasības pieteikumu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1., 1587., 1588., 1592., 1756., 1759., 1765., 1770., 1779. un 1786.pantu, lūdza piedzīt no /pers. C/ prasītāja labā atrauto peļņu 5048,35 EUR un nokavējuma procentus 640,29 EUR par laiku no 2011.gada 1.jūnija līdz 2014.gada 10.janvārim.

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi.

[2.1] /pers. B/ 2013.gada 12.septembrī, pamatojoties uz 2011.gada 1.jūnija pirkuma līgumu, uzsāka mežizstrādes darbus nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ mežā, taču /pers. C/ paziņoja, ka darbi jāpārtrauc, jo, viņa ieskatā, koki tiek cirsti citā vietā, nekā tas paredzēts apliecinājumā. Prasītājs lūdza precizēt cirsmas robežas, uz ko atbildētājs paziņoja, ka vienpusēji atkāpjas no pirkuma līguma un aizliedz turpināt mežizstrādes darbus.

Pēc minētā paziņojuma /pers. C/ griezās /Nosaukums/ mežniecībā un atsauca apliecinājumu Nr. /numurs/ koku ciršanai, kā rezultātā turpmākie mežizstrādes darbi kļuva neiespējami.

Atbildētājs 2014.gada 10.janvārī atdeva prasītājam pirkuma maksu 3000 Ls.

Prasītāja ieskatā, atbildētājs prettiesiski atkāpās no pirkuma līguma.

[2.2] Ciršanas tiesības prasītājs iegādājās, lai gūtu peļņu no sagatavoto kokmateriālu realizācijas. Saskaņā ar publicēto akciju sabiedrības „Latvijas valsts meži" statistikas pārskatu tās peļņa 2011.gadā bija 60,5 miljoni latu, bet pārdotās koksnes apjoms 6,82 miljoni kubikmetru.

Tādējādi secināms, ka viens sagatavotais kokmateriālu kubikmetrs akciju sabiedrībai nesis peļņu 8,87 Ls apmērā.

/pers. B/ ieskatā, ir pamats uzskatīt, ka šādu peļņu, realizējot sagatavotos kokmateriālus, būtu guvis arī viņš, nopelnot 5048,35 EUR (8,87 Ls × 400 m^3 = 3548 Ls).

Prasītājam nodarītos zaudējumus veido atrautā peļņa, kas atbildētājam ir jāatlīdzina.

[3] Ar Balvu rajona tiesas 2015.gada 25.jūnija spriedumu prasība noraidīta.

[4] Latgales apgabaltiesa, izskatījusi lietu apelācijas kārtībā, ar 2015.gada 2.decembra spriedumu prasību noraidīja.

[5] Augstākā tiesa, izskatījusi lietu sakarā ar /pers. B/ kasācijas sūdzību, ar 2017.gada 27.oktobra spriedumu atcēla Latgales apgabaltiesas 2015.gada 2.decembra spriedumu un nodeva lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

[6] Latgales apgabaltiesa, izskatījusi lietu no jauna, ar 2018.gada 14.februāra spriedumu prasību apmierināja daļēji un no /pers. C/ /pers. B/ labā piedzina zaudējumus negūtās peļņas veidā (tā tekstā) 5020,40 EUR, nosakot prasītājam tiesības saņemt likumiskos procentus līdz sprieduma izpildei. Vienlaikus apgabaltiesa noraidīja prasību daļā par zaudējumu atlīdzības 27,95 EUR un likumisko procentu 640,29 EUR piedziņu.

Spriedumā norādīti šādi motīvi.

[6.1] Lietā nav strīda par to, ka /pers. C/ 2013.gada oktobrī, atsaucot ciršanas apliecinājumu, vienpusēji atkāpās no pirkuma līguma, pēc kā atmaksāja /pers. B/ pirkuma maksu 3000 Ls.

Tāpat lietā nav strīda par to, ka /pers. B/ 2013.gada septembrī veica nelikumīgu koku ciršanu, nocērtot /pers. C/ piederošajā mežā 109 augošus kokus ar kopējo krāju 51,71 m^3, par ko tika uzsākts kriminālprocess pēc Krimināllikuma 109.panta pirmās daļas, tas ir, par augošu koku ciršanu bez apliecinājuma.

Tomēr nelikumīga cirte nevar kalpot par pamatu, lai atkāptos no pirkuma līguma.

Vienpusēja atkāpšanās no līguma nebija paredzēta arī pirkuma līgumā.

Tāpat nepamatota ir atbildētāja atsaukšanās uz nokavējumu, jo prasītājs nokavējumu nebija pieļāvis, tā kā mežistrādes darbus uzsāka divus mēnešus pirms līguma darbības beigām.

Līdz ar to atbildētājam nebija tiesiska pamata vienpusēji atkāpties no pirkuma līguma.

[6.2] Noslēdzot pirkuma līgumu, prasītāja nodoms bija pārdot sagatavotos kokmateriālus un gūt peļņu. Atbildētāja atkāpšanās no pirkuma līguma, atsaucot ciršanas apliecinājumu, ir prettiesiska rīcība, kas ir tiešā cēloniskā sakarā ar prasītājam nodarītajiem zaudējumiem.

Līdz ar to atbildētājam ir pienākums atlīdzināt prasītājam atrauto peļņu 5020,40 EUR.

Sertificēta meža koksnes krājas un kvalitātes vērtētāja /pers. F/ 2015.gada 9.novembrī sastādītais izcērtamās koksnes vērtības aprēķins īpašumā /Nosaukums A/ ņemams par pamatu, lai noteiktu atrautās peļņas apmēru. Atbildētājs, apšaubot minēto aprēķinu, citu aprēķinu tiesā nav iesniedzis.

[7] Par minēto spriedumu /pers. C/ iesniedza kasācijas sūdzību, kurā lūdz spriedumu atcelt daļā, ar kuru apmierināta prasība par zaudējumu atlīdzināšanu, un lietu šajā daļā nodot jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[7.1] Nosakot atrautās peļņas apmēru, nepamatoti piemērots sertificēta meža koksnes krājas un kvalitātes vērtētāja /pers. F/ sastādītais izcērtamās koksnes vērtības aprēķins, jo prasības pieteikumā ietvertais zaudējumu aprēķins pamatots ar akciju sabiedrības „Latvijas valsts meži" statistikas datiem par 2011.gadu.

[7.2] Pārkāpta Civilprocesa likuma 93.panta pirmā un ceturtā daļa, jo tiesa neizskaidroja atbildētājam, ka lietā nav iesniegti pierādījumi, kas apstiprinātu viņa iebildumus pret /pers. F/ sagatavoto aprēķinu.

[7.3] Pārkāpts Civilprocesa likuma 190.pants, jo nav vērtēti atbildētāja iesniegtie pierādījumi, kas apstiprina /pers. F/ sagatavotā aprēķina nepamatotību. Sagatavojot aprēķinu, piemērots nesamērīgi augsts kopšanas cirtē iegūstamo zāģbaļķu procents (40%), kas ir pretrunā ar speciālajā literatūrā par meža apsaimniekošanu norādīto, ka kopšanas cirtē no mežaudzes izcērt mazvērtīgākos kokus, kas traucē nākotnes koku augšanai, un tos, kas neizbēgami nokalstu mežaudzes dabiskās pašizretināšanās procesā (*Saliņš Z. Mežs – Latvijas nacionālā bagātība. Jelgava, 2002, 112.lpp.*). Aprēķinā piemērotas arī nepareizas cenas. Piemēram, bērza zāģbaļķiem ar diametru 25 cm cena piemērota kā zāģbaļķiem ar diametru 30 cm, kuru cena ir augstāka. Šīs nepilnības rada šaubas par aprēķina pamatotību un ticamību atrautās peļņas pierādīšanai.

[7.4] Nav vērtēts apstāklis, ka atbildētājs līdz cirsmas pirkuma līguma termiņa beigām atmaksāja pirkuma maksu prasītājam, un viņam nebija šķēršļu iegādāties izstrādei citas cirsmas. Līdz ar to bija apsverams, vai prasītājam vispār ir nodarīti zaudējumi atrautās peļņas veidā.

[7.5] Nav piemērots Civillikuma 1776.pants un nav noskaidrota katras puses vainas pakāpe zaudējumu nodarīšanā. Ja prasītājs būtu izpildījis ar cirsmu pirkuma līgumu pielīgtās saistības, proti, būtu paziņojis atbildētājam par mežizstrādes darbu uzsākšanu, nebūtu notikusi patvaļīga koku ciršana, kas iniciēja vienpusēju atkāpšanos no līguma.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījis sprieduma likumību attiecībā uz personu, kura to pārsūdzējusi, un attiecībā uz argumentiem, kas minēti kasācijas sūdzībā, kā to nosaka Civilprocesa likuma 473.panta pirmā daļa, Senāts atzīst, ka pārsūdzētais tiesas spriedums atceļams daļā, ar kuru no atbildētāja prasītāja labā piedzīti zaudējumi negūtās peļņas veidā 5020,40 EUR, kā arī daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu, un lieta šajā daļā nododama jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

[9] Apelācijas instances tiesa pareizi secināja, ka /pers. C/ no cirsmu pirkuma līguma atkāpās bez tiesiska pamata.

Līdz ar to tiesai bija izšķirams jautājums, vai ir pierādīta atrautā peļņa, kuru prasītājs, ceļot prasību, lūdzis piedzīt no atbildētāja, kurš, savukārt, apstrīd tās esamību.

Tiesas spriešanas pamatuzdevumu – atrast taisnīgāko un lietderīgāko strīda risinājumu – nevar atzīt par izpildītu tad, ja spriedumā izdarītie secinājumi netiek balstīti uz apstākļu, kas ietilpst pierādīšanas priekšmetā, vispusīgu pārbaudi un pušu iesniegto pierādījumu objektīvu juridisko novērtējumu, kā to prasa Civilprocesa likuma 8. un 97.panta, 193.panta piektās daļas normās noteiktie priekšraksti (*Augstākās tiesas 2018.gada 31.maija sprieduma lietā Nr. SKC-231/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0531.C15133815.1.S) 10.punkts*).

Senāta ieskatā, minēto uzdevumu apelācijas instances tiesa nav izpildījusi šādu apsvērumu dēļ.

[9.1] Atbilstoši Civillikuma 1772.pantam jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums.

Tiesību doktrīnā, atklājot sagaidāmās peļņas atrāvuma jeb atrautās peļņas jēdziena saturu, paustas šādas atziņas: „[..] atrautā peļņa ir visi tie mantiskie labumi, kuri zaudējumus izraisījušās prettiesiskās rīcības izdarīšanas brīdī vēl neatradās cietušā mantā, taču tur nonāktu, ja šāda rīcība nebūtu izdarīta. [..] sagaidāmās peļņas atrāvuma atlīdzināšana ir vērsta nevis uz kāda iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu, bet gan uz to, lai cietušais tiktu nostādīts tādā mantiskā stāvoklī, kāds pastāvētu, ja zaudējumus izraisījusī prettiesiskā rīcība nebūtu izdarīta" (*Kalniņš E. Jēdziena „zaudējumi" izpratnes tālākas attīstīšanas nepieciešamība. Latvijas Republikas Satversmei – 95. Latvijas Universitātes 75.zinātniskās konferences rakstu krājums. Rīga: LU Akadēmiskais apgāds, 2017, 58., 59.lpp.*).

Arī no judikatūrā izteiktajām atziņām izriet, ka par atrautās peļņas (cietušā mantas sagaidāmā vērtības pieauguma zudumu vai negūto peļņu, vai zuduša mantiskā labuma) atlīdzināšanu ir runa gadījumā, kad ar aizskārēja prettiesisko rīcību cietušajam ir liegta iespēja iegūt mantas sagaidāmu vērtības pieaugumu, proti, nākotnē gūstamu labumu, kas tiktu saņemts (nonāktu cietušā mantā), ja tiesību aizskārums nebūtu noticis (sal., *piem.*, *Augstākās tiesas 2014.gada 15.janvāra sprieduma lietā Nr. SKC-12/2014 (C04312508) 7.2.punktu, 2015.gada 22.oktobra sprieduma lietā Nr. SKC-131/2015 (C24083209) 6.3.punktu, 2016.gada 28.jūnija sprieduma lietā Nr. SKC-272/2016 (C09037312) 6.1.punktu*).

[9.2] Civillikuma 1787.pants noteic, ka, aprēķinot atrauto peļņu, nav jāņem par pamatu tikai varbūtības, bet nedrīkst būt šaubu vai vismaz jābūt pierādītam līdz tiesisku pierādījumu paticamības pakāpei, ka šāds pamet̄ums cēlies, tieši vai netieši (1773.p.), no tās darbības vai bezdarbības, ar ko zaudējums nodarīts.

No minētās normas satura izriet, ka tajā ir runa par atrautās peļņas aprēķināšanu. Galvenais, jāpierāda cēloniskais sakars starp to, ka peļņa tika zaudēta tieši parādnieka darbības dēļ, ka tieši tā ir radījusi kreditoram galvenos jeb pamatzaudējumus. Turklāt svarīgi spēt pierādīt, ka reāli pastāv peļņas atrāvums un tam var izmantot visus tiesiskās pierādīšanas līdzekļus (*Augstākās tiesas 2018.gada 14.septembra sprieduma lietā Nr. SKC-245/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0914.C20186514.1.S) 15.2.punkts*).

Vladimirs Bukovskis, komentējot Baltijas Vietējo Civillikumu kopojuma 3452.pantu, kas ir analoģisks Civillikuma 1787.pantam, norādījis: „Negūtās peļņas pierādīšanai nav jābūt noteikti matemātiski precīzai, turklāt tas bieži nav iespējams, bet pilnībā pietiekami, ja šai pierādīšanai ir liela varbūtība. [..] Jāņem vērā nevis vispār iespējamā peļņa, bet tieši tā peļņa, kuru, esot dotajai summai vai precei, varēja ticami gūt" (*???????i? ?. ????? ???????????? ?????????i? ??????i? ???????i?????? (?? ?????????i??? 1912–1914 ?.?. ? ?? ?????????i???) ?? 2 ??????. ??? II. ?????*

????????i?. ????, 1914, C 1410).

[9.3] Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Senāts pievienojas juridiskajā literatūrā norādītajam, ka: „Zaudējuma apmērs jāpierāda prasītājam" (*Bukovskis V. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933, 343.lpp.*).

[9.4] Ar lietai pievienoto meža apsaimniekošanas projektu apstiprinās, ka saimniecības /Nosaukums A/ meža inventarizācija veikta 1997.gadā.

Apelācijas instances tiesas spriedums daļā par atrautās peļņas piedziņu pamatots ar sertificēta meža koksnes krājas un kvalitātes vērtētāja /pers. F/ 2015.gada 9.novembrī sagatavoto aprēķinu.

No minētā aprēķina redzams, ka nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ meža 1.kvartāla 1., 2., 5., 6. un 7.nogabalā nocirst plānotās koksnes apjoms un vērtība noteikta, ņemot par pamatu Meža valsts reģistra datus un Lauku atbalsta dienesta mājaslapā publiski pieejamos telpiskos aerofoto materiālus, kā arī izmantojot 2013.gada septembra koksnes iepirkuma cenas Latgales reģionā.

Tāpat no minētā aprēķina redzams, ka tā autors nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ meža 1.kvartāla 1., 2., 5., 6. un 7.nogabalu dabā pirms aprēķina sagatavošanas nav apsekojis, lai gan meža inventarizācija veikta gandrīz 18 gadus atpakaļ.

Citiem vārdiem, aprēķina autors meža faktisko stāvokli dabā, proti, vai tas atbilst Meža valsts reģistra datiem, nav vērtējis un mežizstrādes darbu tehnoloģiskās īpatnības konkrētajā cirsmā, piemēram, izstrādes apstākļus, kokmateriālu pievešanas līdz augšgala krautuvei ceļu garumus nav skaidrojis.

Tādējādi secināms, ka izcērtamās koksnes apjoma un vērtības aprēķins balstīts uz teorētiskiem pieņēmumiem.

Aprēķinā norādīts, ka nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ mežā var sagatavot šādu daudzumu kokmateriālu: 1.nogabalā 42,98 m^3, 2.nogabalā 198,36 m^3, 5.nogabalā 73,63 m^3, 6.nogabalā 60,11 m^3 un 7.nogabalā 24,91 m^3.

Šāds kokmateriālu daudzums katrā nogabalā noteikts, sadalot proporcionāli nogabalu platībai kokmateriālu kopsummu (400 m^3), kas norādīta pirkuma līgumā.

Vienlaikus aprēķina autors nav pārliecinājies dabā, vai krājas kopšanas cirtē konkrētajā nogabalā, nebojājot vai neiznīcinot mežaudzi, faktiski var iegūt šādu daudzumu kokmateriālu, piemēram, vai pēc 24,91 m^3 nociršanas 7.nogabalā (III bonitātes 38 gadus veca priežu audze 0,8 ha platībā) mežaudzes vai tās daļas šķērslaukums nebūs mazāks par minimālo šķērslaukumu (bojāta mežaudze) jeb mazāks par kritisko šķērslaukumu (iznīcināta mežaudze).

Atbildi uz šo jautājumu nedod arī lietai pievienotais saimniecības /Nosaukums A/ 1997.gadā izgatavotais meža apsaimniekošanas projekts, jo tajā ietvertā informācija ir novecojusi.

Lietā nav atrodami pierādījumi par nociršanai paredzēto koku uzmērīšanu, lai gan pirkuma līguma 1.3.punktā ir ietverta atsauce uz cirsmas novērtējumu, kā arī aktualizētie Meža valsts reģistra dati, ar ko pamatots aprēķins.

Tāpat aprēķinā norādīts, ka nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ meža 1.kvartāla 1.nogabalā, autora ieskatā, var nocirst 25,79 m^3 bērza, 8,6 m^3 apses, 4,3 m^3 priedes un 4,3 m^3 egles, kopā 42,99 m^3 kokmateriālu. Prognozējamais iegūstamo kokmateriālu daudzums pa koku sugām noteikts, sadalot nogabalā nocirst plānoto kokmateriālu kopsummu (42,99 m^3) proporcionāli audzes sastāvu veidojošajām koku sugām (6B2A1P1E), tas ir, 60% - bērzs, 20% - apse, 10% - priede un 10% - egle.

Šāds iegūstamo kokmateriālu sadalījums pa koku sugām ir nepamatots, jo krājas kopšanas cirtē no mežaudzes izcērt mazvērtīgākos kokus, kas traucē nākotnes koku augšanu un tos, kuri neizbēgami nokalstu mežaudzes dabiskās pašizretināšanas procesā.

Citiem vārdiem, krājas kopšanas cirtē neatkarīgi no koku sugas vispirms no mežaudzes izcērt kaitēkļu, slimību bojātos kokus, līkos, zarainos, nomāktos un augšanas procesā atpalikušos kokus, kā arī kokus ar sliktām stumbra vai vainaga īpašībām.

Pēc šo koku nociršanas, ja atļauj mežaudzes biezība, tad cērt veselos kokus, vispirms izstīdzējušos kokus ar šauriem, īsiem vainagiem un nevēlamo sugu kokus.

Minētā iemesla dēļ krājas kopšanas cirtēs iegūstamā sortimenta būtiskākā daļa sastāv no sīkbaļķiem, papīrmalkas un malkas, kā tas pamatoti norādīts /pers. F/ sagatavotajā izcērtamās koksnes vērtības aprēķinā.

Vienlaikus aprēķinā ietverti secinājumi, kas ir pretrunā ar iepriekš norādīto, pirmkārt, ka no visa iegūt prognozējamo sortimentu daudzuma 40% būs lietkoksne, tas ir, zāģbaļķi un, otrkārt, ka no priedes (281,97 m^3), egles (4,3 m^3) un bērza (65,46 m^3) sagatavotais sortiments sastāvēs tikai no zāģbaļķiem un papīrmalkas, proti, malka vispār netiks iegūta.

Mežizstrādes uzņēmumu uzkrātā pieredze, uz kuru aprēķinā atsaucies tā autors, un dzīvē gūtie novērojumi liecina gluži par pretējo, proti, ka krājas kopšanas cirtē, izcērtot slimību bojātos kokus, līkos, zarainos, augšanas procesā atpalikušos kokus, kā arī kokus ar sliktām stumbra vai vainaga īpašībām, iegūstamo sortimentu ievērojamu daļu veido tieši malka.

Tāpat kritiski vērtējamas ir aprēķinā piemērotās cenas, jo lietā nav atrodami pierādījumi, kādi tad konkrēti uzņēmumi Viļakas, Balvu, Gulbenes vai Rēzeknes novadā (100 km rādiusā no cirsmas) 2013.gada septembrī iepirka kokmateriālus par aprēķinā norādītajām cenām.

Līdz ar to aprēķinā pieļautās nepilnības rada šaubas par tā pamatotību un ticamību atrautās peļņas pierādīšanai.

Turklāt apelācijas instances tiesa, atsaucoties uz akciju sabiedrības „Latvijas valsts meži" publicētajām mežizstrādes un kokmateriālu pārvadāšanas pakalpojumu vidējām cenām, nav ņēmusi vērā, ka minētā akciju sabiedrība visus līgumus par mežistrādes un kokmateriālu pārvadājumu pakalpojumu sniegšanu slēdz publisku iepirkuma procedūru rezultātā. Pakalpojumu izcenojumi tiek noteikti pakalpojumu sniedzēju savstarpējas konkurences apstākļos un pretendējot uz liela apjoma un ilgtermiņa pakalpojumu sniegšanu. Minēto apsvērumu dēļ akciju sabiedrības noslēgto līgumu nosacījumi, tostarp cenas, var būtiski atšķirties no viena atsevišķa darījuma nosacījumiem.

Tādējādi apelācijas instances tiesa nav izpildījusi Civilprocesa likuma 8. un 97.panta prasības, kas varēja novest pie nepareizas lietas izspriešanas.

[10] Atceļot spriedumu, atbilstoši Civilprocesa likuma 458.panta otrajai daļai /pers. C/ pārstāvei /pers. G/ atmaksājama drošības nauda 50 EUR.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474.panta 2.punktu, Senāts

nosprieda:

atcelt Latgales apgabaltiesas 2018.gada 14.februāra spriedumu daļā, ar kuru no /pers. B/ /pers. C/ labā piedzīti zaudējumi negūtās peļņas veidā 5020,40 EUR, nosakot /pers. B/ tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no piespriestās summas līdz sprieduma izpildei, kā arī daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu, un nodot lietu šajā daļā jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Atmaksāt /pers. G/ drošības naudu 50 EUR (piecdesmit *euro*).
Spriedums nav pārsūdzams.

Senators A. Keišs

Senators I. Bisters

Senators N. Salenieks